

(Псалтир, 22:2-31)

Отець наш небесний, поблагослови нас на вивчення Твого Слова. Амінь.

Дорогі наші радіослухачі, ми продовжуємо вивчати псалми Давида. Сьогодні ми переходимо до 22-го Псалма, початок якого ми розглянули минулого разу. Я нагадаю: "Боже мій, Боже мій! Навіщо Ти покинув мене? Далекі слова зойку мого від спасіння мого".

Тут ми маємо - я хочу з самого початку підкреслити це - свідчення про людські страждання Господа нашого Ісуса Христа. Ми бачимо Його, розп'ятого, як людина, Агнца Божого, що бере на Себе гріх світу. Він не міг спасти нікого Своїм життям; Тільки Його жертвна смерть спасає. "І визволити тих, котрі страхом смерті все життя трималися в рабстві. Бо не ангелів приймає Він, але приймає сім'я Авраамове. Бо як Сам Він перетерпів, будши спокушеним, то може й спокушуваним допомогти." /Євр.2:15,16,18/ Ми бачимо Людину Ісуса Христа на хресті - досконалу Людину. Він навчився у всьому покладатися на Бога. Він навчився покладатися на Нього у всьому, що б Він не робив. Він сказав, що завжди робить те, що приємно Батьку Його. Але в цю хвилину мук і відчаю Бог покинув Його. Йому не було до кого звернутися - ні до людини, ні до Бога. Йому нікуди було йти. Людина Христос Ісус покинута всіма. Жодна людина в світі більше не відчувала цього. Тільки Він. Він один. Чому ж Бог покинув Його?

"Але Ти Святий, Котрий живеш серед хвали Ізраїля".

/Пс.22:3/

Чому Він був покинутий Богом? Тому що на хресті, у останні три години, у непронижній темряві, Він став гріхом.

Жоден із спасених не знає

Глибину тих вод, що перейти

В темряві Ісусу довелося,

Щоб вівцю загублену знайти.

Він був покинутий Богом на якусь коротку хвилю. Парадокс - у тому, що в цей самий момент Бог був у Хресті, примиряючи світ з Собою. І Сам Господь Ісус Христос сказав: "Ось, надходить час, і вже настав, що ви розсієтесь кожний у свою сторону і Мене залиште Одного, але Я не один, бо Отець зі Мною". /Ів.16:32/ Отець був із Ним, коли Він був у тюрмі; Отець був з Ним, коли Його били; Отець був з Ним, коли Його прибивали цвяхами до хреста. Але в ті останні три години Він зробив Його душу жертвою за гріх, і Отцю було необхідно покарати Його.

Покинутий. Друже мій, вам невідомо, що це таке - коли Бог покидає вас. Найгріховніша людина на цій землі сьогодні не

покинута Богом. Будь-хто може повернутися до Нього. Але коли Христос узяв мій гріх на Себе, Бог покинув Його.

"Навіщо Ти покинув мене?" Це - не крик нетерпіння, це - не крик відчаю, це - не крик сумніву. Це - людський крик великого страждання, посиленого мукою спогадів про колишнє святе, чисте життя. Це - жахливий, агонізуючий крик нерозділеної пристрасті! Він був самотнім. Він був самотнім, і гріхи всього світу були на Ньому.

"Далекі слова зойку мого від спасіння мого". Зойк? Так. На суді Він мовчав, "як овечка перед стрижіями своїми мовчить". Коли Його били, Він мовчав; коли Його прибивали цвяхами до хреста, Він не стогнав. Але коли Бог покинув Його, Він закричав. То був рев пораненого лева. Чи траплялося вам чути на полюванні, як кричить тварина, на яку накинулися собаки? Чи чули ви зойк цієї тварини? Його не можна ні з чим порівняти. Ось що наманиться передати тут автор Псалму. Я гадаю, від того крику розкололися скелі - адже Він створив їх. Тепер Творець страждає! На хресті Він кричав, як поранена тварина - то був нелюдський крик, крик пораненого лева. То був жалібний крик, крик невимовного горя - адже всі наші гріхи впали на Нього.

"А я - черв'як, а не чоловік; сміховище людей, презирство народу."

/Пс.22:6/

Що це означає, коли Він говорить "я - черв'як"? Щойно Він кричав, як поранений лев; тепер Він каже, що Він - черв'як! Це - тому, що Він досяг самого дна приниження. "Він погорджений був, Його люди покинули, страдник, знайомий з хворобами, і від якого обличчя ховали, погорджений, і ми не цінували Його". /Іс.53:3/ "Я - черв'як". Цікаво, що слово "черв'як", вжите тут, означає "черв'як-кокус, якого євреї використовували для фарбування завіси шкіни у багрянний колір. Кажучи "Я - черв'як", Він мав на увазі не тільки те, що Він досяг найбільшого приниження. Саме Він сказав: "Коли ваші гріхи будуть як кармазин, - стануть білі, мов сніг". Тільки Його кров, друже мій, може змити цю темну, глибоку пляму на вашому житті.

Леді Макбет, яку мучили спогади про скоєні нею вбивства, вночі вставала і ходила по своєму палаці. Вона говорила: "Усім пахошам аравійським не відбити цього запаху з цієї маленької руки!" І вона мала рацію - жодні пахощі не могли цього зробити. У своєму маренні вона весь час ніби мила руки, тручи їх одна об одну, примовляючи: "Геть, проклята плямо! Геть, кажу!"

Друже мій, є тільки одна річ, яка може змити з вашого життя пляму гріха - і це кров Христа. Кров Господа нашого Ісуса Христа, Сина Божого, очищає нас від усякого гріха.

Тільки Його кров. Погляньте на жертву, принесену на хресті. Його страждання посилюються завдяки бруталному натовпу і грубим спостерігачам цього видовища. Давайте подивимося Його очима і побачимо те, що бачить Він.

"Всі, хто дивиться на мене, глузують з мене, розкривають роти, головою хитають: "Він надіявся на Господа, - хай же рятує його, нехай Той його визволить, Він бо його влюбовав".
/Пс.22:7,8/

Деякі злочинці викликали таку відразу у людей, що їх викрадали з тюрми і лінчували. Проте після винесення вироку натовп поступово розходився. Гнів утихав, ненависть охолоджувалася. Але тільки не цей натовп! Я гадаю, найгірше, що можна сказати про релігійну людину, було сказано про фарисеїв - вони дивилися і глузували з Господа. Треба бути останнім мерзотником, щоб так робити. Власне кажучи, нижче впасти неможливо! Бруд і сміття потоком лилися з людських сердець, коли вони знущалися над Спасителем і глузували з Нього. Змія, вкусивши своїми смертоносними зубами і випустивши отруту, щезає в траві. Але не цей натовп - не людські серця, що повстали проти Бога!

Саме тоді Ісус сказав: "Отче, прости їм, бо вони не знають, що чинять". Якби Він не сказав цього, той натовп учинив би непростимий гріх. Але вони не вчинили непростимого гріха, бо Христос попросив у Отця прощення для них. Ми знаємо, що сотник, який брав участь у виконанні вироку, отримав спасіння. Спасеними стали і багато фарисеїв, включаючи Савла з Тарсу, який, очевидно, теж був у цьому натовпі.

Дивлячись згори на натовп, Ісус бачить не тільки очі, сповнені ненависті й злоби - Він бачить очі, сповнені любові. Він бачить Свою матір, яка стоїть поруч з Іваном. "Біля хреста Ісуса стояли мати Його, сестра матері Його, Марія Клеопова, і Марія Магдалина", згідно зі свідченням Івана. Знаєте, про що думав Ісус, дивлячись на них? Він пригадував Віфлеєм, де Він народився, і говорить Отцю Своему:

"Господи, Ти мене вивів з материнського лона, Ти дав мені безпеку при грудях матері моєї. На Тебе з утроби я зданий; від утроби матері моєї - Ти Бог мій".

/Пс.22:9,10/

"Жоно, ось син твій". Колись давно, на весіллі в Кані Галілейській, вона попросила Його зробити щось дивовижне, щоб показати присутнім, що Він справді Месія, і що Він справді народжений дівою. Вона хотіла, щоб Він відкрився на цьому весіллі. Але тоді Він відповів їй: "Жоно, що Мені і тобі? Моя година ще не прийшла". Але тепер, висячи на хресті, Він говорить: "Жоно, ось син твій". Його година прийшла! Причина, через яку Він прийшов у світ, звершилася. Це

- найважливіша година в історії людства! Далі Його увага знову звертається на тих, що розпинали Його. 12-й вірш:

"Багато биків оточили мене, башанські бугаї обступили мене".

/Пс.22:12/

Описуючи воїнів, що розпинали Його, Він порівнює їх з башанськими биками. Але і це ще не все - вони розривають Його на шматки, як дикі тварини:

"Вони розкрили на мене пащі свої, як лев, що шматує й ричить".

/Пс.22:13/

Тепер Він говорить про Рим - адже Рим розп'яв Його. Він порівнює його з левом, що ричить, бо лев був символом Риму:

"Я став, немов вода розлита, всі кості мої вийшли з суглобів; серце моє, як віск, розтопилося в нутрі моєму".

/Пс.22:14/

Це - надзвичайно точний опис розп'яття, якщо ми візьмемо до уваги, що на той час розп'яття ще не було. Не було і самої Римської імперії, а розп'яття було вигадане саме римлянами. І все ж тут, перед нами - зображення людини, яка помирає на хресті!

"Я став, немов вода розлита" - мова йде про надмірне спітніння тіла помираючої людини під палючим сонцем.

"Всі кості мої вийшли з суглобів" - в розп'ятті жакливо те, що настає момент, коли людина слабіє від втрати крові, і її кістки виходять із суглобів. Це - страшна річ. То було жакливе страждання.

Далі Він говорить щось досить дивне: "Серце моє, як віск, розтопилося в нутрі моєму". Він помер від розбитого серця. Багато лікарів вважає, що саме розбите серце було причиною того, що так ретельно засвідчив Іван: "Один з воїнів списом проколов Йому ребра: і відразу витекла кров і вода" - не тільки кров, а кров і вода. Іван помітив і засвідчив це. Ісус помер від розбитого серця.

"Я хочу пити" - висячи на хресті, покритий потом, Він страждає і від надмірної спраги. Читаємо 15-й вірш:

"Сила моя висохла, мов череповина, і язик мій прилип до піднебіння, бо Ти звів мене до пороку смертного".

/Пс.22:15/

Люди, що стоять біля хреста, чують, як Він каже: "Я хочу пити". Далі 16-й вірш:

"Бо пси оточили мене обліг мене натовп злочинців, вони прокололи руки мої і ноги мої".

/Пс.22:16/

"Псами" називали не юдеїв. Проколоті ноги й руки - це точне зображення розп'яття. 17-й і 18-й вірші 22-го Псалма:

"Я міг би полічити всі кості мої; вони дивляться і

роблять з мене видовище. Вони ділять ризи мої між собою і кидають жереб на одяг мій."

/Пс.22:17,18/

Він був розп'ятий роздягненим. Для нас, в наш вік порнографії та нудизму, важко зрозуміти велике приниження, відчуте Ним, коли Він висів роздягнений на хресті. Воїни узяли Його одяг і кидали жереб, кому він має належати. Друже мій, Він пройшов через усі страждання й приниження, розп'ятий роздягненим, щоб ви могли одягтися у праведність Христову і змогли стояти перед Богом у нескінченній вічності. Читаємо 19-й і 20-й вірші:

"А Ти, Господи, не віддаляйся! Сило моя, поспіши на допомогу мені. Від меча збережи мою душу, мою єдину від лап собачих".

/Пс.22:19,20/

Ісус говорить тут: "Отче, в руки Твої віддаю дух Мій!"

"Спаси мене від пащі лева, а вбогу мою від рогів буйволів".

/Пс.22:21/

В англійському перекладі маємо "єдиноріг" замість "буйвол". На протязі багатьох років вважалося, що єдиноріг - це міфічна істота, але останні дослідження показали, що така тварина дійсно існувала. Вона була трохи меншою за слона, дуже схожа на носорога. Іноді її називали диким биком. Зла й агресивна, ця тварина могла накинутись на людину і вбити її. У цієї тварини був один ріг. Але тут ми маємо множину - "рогів". "Спаси мене від пащі лева, а вбогу мою від рогів буйволів".

У грецькій мові є два слова, які перекладаються на нашу мову як "хрест". Одне слово - "стаурос". Воно використане в кількох місцях. Наприклад: "Ти, що храм руйнуєш і за три дні будуєш, спаси Себе Самого! Якщо Ти Син Божий, зійди з хреста!" /Мат.27:40/ Слово "хрест" - "стаурос" - означає "один шматок". Цікаво, наскільки точно описує Євангеліє усі події, і як, незважаючи на це, традиції впливають на наше мислення. Павло використав слово "стаурос", коли писав: "Бо слово про хрест для тих, що гинуть, безумство, а для нас, що спасаємося, сила Бога". /1 Кор.1:18/

Друге грецьке слово - "ксулон", яке також перекладається як "хрест" чи "дерево". Воно просто означає "шматок дерева". Павло використовував також і це слово, коли писав: "Коли ж сповнилося все написане про Нього, то зняли з дерева і поклали Його в гріб". /Дії 13:29/

Вони зняли Його з дерева, тобто з хреста, і поклали до гробу! Ісус молився, висячи на хресті: "Спаси мене від пащі лева, а вбогу мою від рогів буйволів" /хреста/. В руки Твої віддаю дух Мій!

Ще одна річ, яка дуже дивує мене - це те, що слово "ксулон", яке перекладається як "хрест" чи "дерево", згадується у 22-му розділі Об'явлення як "дерево життя"! Я вірю в те, що дерево, на якому помер Христос, існуватиме вічно, як нагадування нам про те, чого коштувало наше викуплення.

Тепер, коли ми підходимо до 22-го вірша цього Псалму, ми бачимо радикальну зміну. Раніше Псалом описував страждання Христа. Тепер ми бачимо славу, яка слідує за ними.

"Буду звіщати ім'я Твоє братам моїм; серед громади я буду вихваляти Тебе".

/Пс.22:22/

Я гадаю, що Ісус промовив увесь цей Псалом, коли був на хресті. Він помер не пригніченим, переможеним. Перед самим кінцем Він, можливо, сказав: "Це - Євангеліє, яке буде звіщатися всім. Буду звіщати ім'я Твоє братам моїм". Я бачу Петра посеред синедріону, до якого входили і фарисеї, і саддукеї, і чую, як він каже їм: "Нема іншого імені під небом, даного людям, яким належало б спастися нам". Я буду звіщати ім'я Твоє братам моїм. Читаємо 25-й і 26-й вірші:

"Про Тебе моя хвала у великому зборі; виконаю обітниці мої перед тими, що бояться Тебе. Покірні їстимуть і наситяться; хвалитимуть Господа ті, що шукають Його. Нехай серце ваше живе повіки!"

/Пс.22:25,26/

Злочинець на хресті сказав: "Господи, згадай мене, коли прийдеш в Царство Твоє!" Христос відповів: "Істинно кажу тобі: сьогодні ти будеш зі Мною в раю". До раю потрапляють викуплені Ним, і хвалять Його за своє спасіння. Того дня Господь узяв з собою того злочинця. Хоч той чоловік був надто поганий навіть для життя тут, на землі, Господь наш Ісус Христос зробив його придатним навіть для життя в раю Своєю смертю на хресті. Читаємо 31-й вірш:

"Прийдуть і будуть звіщати правду Його народові, який буде народжений, що Він учинив це!"

/Пс.22:31/

"Народові, який буде народжений" - ці слова стосуються і вас, друже мій!

Вони будуть звіщати правду Його, тобто Його праведність - не вашу власну праведність, бо Господь каже, що наша праведність в Його очах - як брудні ганчірки. Як же вони звіщатимуть Його праведність? "Що Він учинив це". Дехто перекладає ці слова як "звершилося" - останні слова, сказані Ісусом на хресті. То було одне слово, сказане Ним - "Тетелестай!" - "Звершилося!" Ваше викуплення - це вже завершена, закінчена справа, і Він дарує нам Його як щось завершене. Якщо ви відкинете цей дар, Бог змушений буде

поводитися з вами так, як Він поведився зі Своїм Сином, коли Той вигукнув: "Боже Мій! Боже Мій навіщо Ти залишив Мене?" Я тут не для того, щоб сперечатися про температуру пекла: все одно то буде пекло для кожної людини, яку покинув Бог. Ісус Христос пройшов через це для того, щоб подібний крик ніколи не злетів з ВАШИХ уст.

Нехай Господь вас благословить. До нових зустрічей в ефірі, дорогі наші друзі.